

denfor omtalte *forslag til lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter* og de foran omtalte *forslag til lov om ændring af lov om en kornordning og forslag til lov om ændring af lov om udlån til yngre landmænd*.

Under behandlingen kom flere af ordførerne ind på den af Krogstrup-udvalget afgivne betænkning, som af regeringspartierne og den socialdemokratiske ordfører blev betegnet som meget værdifulde for den fortsatte debat om landbrugets problemer. Man fremhævede, at betænkningen i det store og hele indebar en godkendelse af de principper som den tidligere regering og den nuværende regering havde nedlagt i landbrugslovene. Om debatten i folketingsalen skal iøvrigt henvises til folketingets forhandlinger side 6195 ff og side 7015 ff (2. beh.), idet det her alene sammenfattende skal anføres, at regeringspartierne ordførere *Niels Ravn* (KF), *Niels Eriksen* (V) og *Svend Haugaard* (RV) samt den socialdemokratiske ordfører *Chr. Thomsen* alle anbefalede nærværende lovforslag til vedtagelse. *Gunhild Due* (SF) kunne ikke finde megen fornyelse i de fremsatte lovforslag og henviste i stedet til det af medlemmer af socialistisk folkeparti den 30. januar 1970 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om en landbrugsreform, se omtalen af dette. *Kjær Rasmussen* (VS) udtalte sig imod, „at man via hjemmemarkedsordningerne lader forbrugerne betale omkostningerne ved en landbrugsstruktur, som er håbløst forældet“, og han henviste til venstresocialisternes syn på landbrugets problemer, som det var kommet til udtryk under forespørgselsdebatten i tinget den 19. marts 1969. Venstresocialisterne ville ved tredje behandling stemme imod hele det foreliggende lovkompleks. *Hanne Reintoft* (DK) kritiserede skarpt den førte landbrugspolitik, men kunne dog støtte forslaget til lov om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter samt forslaget om støtte til yngre landmænd. Hun kunne ikke acceptere, „at forbrugerne skal betale for en tvivlsom landbrugseksport, og at støtteordningerne ikke fordeles efter sociale hensyn med begrænsninger på støttens størrelse til enkeltpersoner“.

Lovforslagene blev henvist til behandling i et udvalg, hvor et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) samlet om lovforslagene bemærkede, at folketinget ikke har haft nogen mulighed for en saglig behandling, og at den tilsvarende lovgivning aldrig tidligere er blevet jaget så hurtigt igennem. Mindretallet fandt det ligeledes ganske uantageligt, at lovkomplekset selv i den mindste enkelthed byggede på en aftale med landbrugsorganisationerne og ikke på en virkelig vurdering af de store midlers rette anvendelse. Mindretallet mente derfor heller ikke, at der var tale om en virkelig og tiltrængt fornyelse af landbrugets økonomiske ordninger.

Ved 3. behandling blev nærværende lovforslag vedtaget med 141 stemmer; 11 medlemmer (SF, VS, DK og UP) stemte imod.